

AMIGOS DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.

Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—

Afzonderlijke nummers fl. 0,25.

Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :

P. JOLY & J. MARTIN,

66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.

Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.

Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.

Un number só fl. 0,25.

Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

ENGELAND EN ROME.

Een tot nu toe geheim gehouden en in de laatste dagen openbaar gemaakte correspondentie tusschen koningin Victoria en Paus Leo XIII werpt een helder licht over de verhouding van Engeland tot den H. Stoel.

Vier jaren geleden vierde, gelijk men weet, koningin Victoria van Engeland haar 50-jarig jubilé, en Z. H. Leo XIII zond bij die gelegenheid een brief van gelukwensching. De Koningin was door dit blijk van achting diep getroffen en zond den hertog van Norfolk als bijzonder gezant naar het Vaticaan, om Z. H. te bedanken.

Die correspondentie is nu eerst, na vier jaren, aan het Engelsche Parlement voorgelegd.

Met het oog op de thans zoo menigvuldig besproken verhouding tusschen Engeland en het drievoudig verbond, en in 't bijzonder met betrekking tot Italië zijn deze documenten van groot gewicht.

De briefwisseling begint met eene mededeeling van kardinaal Howard en lord Salisbury, behelzende, dat Paus Leo met de overige souvereinen van Europa de gelukkige gebeurtenis van het Regeerings-jubilé wenscht te herdenken. De brief sluit met de vraag, of het zenden van een persoon tot het overbrengen der gelukwensen aangenaam zou zijn en vereenigbaar met de politiek der regering. Op het antwoord van Salisbury, dat de tegenwoordigheid van een representant van den Paus Hare Majesteit zeer zou verheugen, kwam de nuntius van Munchen naar Londen met een langen, eigenhandig geschreven brief, waarin men o. a. leest :

„Als hoofd der katholieke Kerk, die zoovele getrouwen tusschen de

onderdanen Uwer Majesteit telt, en kennende de volle en volkomene vrijheid, welke gij, in uwe helderziende rechtvaardigheid, aan het uitoefenen van hunnen godsdienst verzekert, kunnen wij niet nalaten ons bij uw feest te doen vertegenwoordigen... Wij bidden den Heer vurig, dat Hij Uwer Majesteits dagen tot de verste grens verlengen moge... en voegen daarbij onze innigste wenschen, dat het God behagen moge nauwer en nauwer toe te halen de betrekkingen van wederzijdsche welwillendheid, welke den Heiligen Stoel vereenigen met het machtige en roemrijke Britsche rijk, en welke te allen tijde eene vruchtbare bron van alle grootste en kostbaarste voordeelen voor beide machten zullen zijn.”

Hierop werd door de Koningin geantwoord :

„Ik verzoek Uwe Heiligheid, mijnen besten dank te willen aannemen voor de vriendelijke gevoelens en gelukwenschingen, uitgedrukt in uwen brief, die mij de grootste voldoening geschonken hebben... Ik acht mij gelukkig, deze gelegenheid te hebben, om Uwe Heiligheid te verzekeren van mijne oprechte vriendschap en van den ongeveinsden eerbied en de achting, die ik voor Uwen persoon en Uw karakter koester.”

Eenige maanden later, in November 1887, schreef Lord Salisbury aan Sir J. Saville, den Britschen gezant bij het Quirinaal, dat de Koningin, om hare erkentelijkheid voor de gelukwenschen van den Paus te betuigen, den Hertog van Norfolk met dit bijzonder doel bij het Vaticaan wilde accrediteeren, en dat de gezant Crispi hiervan zou verwittigen. Den 17 December deelde de hertog van Norfolk mede, dat hij onder het gebruikelijk ceremonieel door den H. Vader was ontvangen en hem de koninklijke dankbetuiging had over-

handigd, waarin de Koningin den Paus als *Most eminent Sir* toespreekt en de verzekering harer persoonlijke vriendschap en achting herhaalt.

Toen Z. H. van den hertog van Norfolk dezen brief had ontvangen, richtte hij aan de koningin het volgende schrijven :

„Allerverhevenste en machtigste koningin en keizerin wees van ons gegroet ! Het edele bewijs van beleefdheid, waarmede uwe koninklijke en keizerlijke Majesteit ons vereerd heeft, vereenigt alle eigenschappen in zich, waardoor het ons ten hoogste aangenaam kan zijn.—Wij willen daarom U. M. in dezen brief van onze levendigste dankbaarheid de verzekering geven. De hartelijke welwillendheid, door U. M. in haren brief uitgesproken, wordt door ons op hoogen prijs gesteld. Wij bidden den Koning der koningen, dat hij U. M., die met den bijstand van hoogst bekwame en achteenswaardige mannen den scepster zwaait over een machtig koninkrijk en keizerrijk, alle zoodanige zegeningen schenken moge als geschikt kunnen zijn om den onvergankelijk roem van uwen naam van dag tot dag grooter te doen worden. Aan dit ons vurig gebed paren wij den ernstigen wensch, dat de Goddelijke Genade uwe koninklijke en keizerlijke Majesteit en heel haar doorluchtig huis doe bloeien en vermeerderen en U met ons vereenigd houde in volkomen liefde.

Alle engelsche bladen hebben deze „belangrijke briefwisseling,” gelijk ze noemen medegedeeld. Dat zij thans wordt openbaar gemaakt, schijnt zeker niet zonder bedoeling te zijn geschied. In elk geval blijkt uit deze documenten meer van de betrekkingen tusschen Engeland en den H. Stoel dan tusschen Engeland en Italië.

Terwijl Italië zich meer en meer van den H. Stoel vervreemdt, na-

deren andere rijken dichter en dichter tot het eerbiedwaardig Opperhoofd der katholieke Kerk, die geen voorwerp meer van smaad, maar een vaste kracht geworden is, waar al wat wankelt zijn steun zoekt.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Onze telegraaf heeft zich dezer dagen verdienstelijk zoeken te maken met het overseinen van berichten, omtrent den gezondheidstoestand van den keizer van Duitschland. Indien al wat zij uit fransche bladen mededeelde waarheid bevat, zal de vierde vorst van het duitsche rijk weldra zijn geliefkoosde admiraals-uniform tegen een dwangbuis kunnen verwisselen. De duitsche bladen steken echter met al die fransche berichten den draak en schrijven het verspreiden daarvan toe aan spekulanten, die aan de beurs een daling zoeken te bewerken.

De waarheid zal ook hier wel weder in het midden liggen, wijl overdrijving ten goede en ten kwade van beide zijden te veronderstellen is.

Door Zijn Doorl. Hoogw. Mgr. H. A. M. Joosten werd II. Woensdag in de parochie *Santa Rosa* aan 118 kinderen het H. Vormsel toegediend.

Om den aard der delfstoffen op de Curaçaosche eilanden te onderzoeken en tevens of de ontginning der kopermijnen op *Savonet* de moeite loonen zou, zijn hier uit Nederland aangekomen de heeren : H. F. W. van Hoorn van Burgh, R. Bakker en A. H. Van Lessen.

FUUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

Continuación.

Di nobo admirá, Muroc a tendé e palabranan ayí : nan a resoná te den fondo di su alma. Después di a keda mira e pastor pa algun momento, él dici di golpi coe n' éle.

— „Ma bisa mi, ¿ta kende bo ta anto, bó koe ta tribi papiá asina?”

— „Un inocente, Muroc.”

— „Sí, bo mester ta inocente ; pa-sobra un corazón criminal no por derramá semehante palabranan fo di su boca. Bisa mi, ¿kiko bo tabata promer bo a bini aki?”

— „Un sacerdote di Dios.”

E bandido a lamantá boelá spantá.

— „¿I com bini bo aki?”

— „Pa un falsa acusación, pa un error hudicial.”

— „¿I bo no vengá bo dje miserable koe a acusá bo? ¿Bo no a aplastéle bao di bo pia?”

— „Nó, mi a perdonéle.”

— „¿Perdonéle?”

— „Asina Dios a mandá mi. El a bisa nos :

“Stimá bo enemigonan : bendición nan koe ta maldeción bo ; haci bon na nan koe ta odiá bo i pidi pa nan koe ta haci bo violencia i ta persigut bo.”

Cabes di Muroc a zak te riba su pechoe. El a comprendé koe e fé, e confianza riba porvenir koe Everard a papiéle, mester ta anto grandiosa i poderosa.

Ademas ; imagen di su mama no a presentá nunca asina vivamente na su vista manera na e momento ayí. Tabata como si fuera él tabata yaméle pa medio di voz dje anciano pader.

Muroc a zak sinta riba banki dje boto i él a tapá su cara coe su dos manoe.

— „¿Nó, no por tá ! — él a grita repentinamente — “¿kiko bo imaginaria vida futura ta doena mi? ; Mi mester di libertad, di libertad ! E cadenanaki lo no atormentá mi pa semper di mi vida”

— „¿I kiko,” — e pader a puntréle — “lo bo coeminsá haci, si acaso bo haya bo liber mayán? ¿Bo tin basta forza, e firmeza necesaria pa combati, pa vencé e inclinacionnan terrible koe te hasta awor a arrastrá bo di crimen en crimen?”

— „Mi ta keré” — Muroc a respondéle — “koe lo mi no tin ni e forza ni e resolución ayí.... Lo mi hungá atrobé, hungá atrobé.... Ma bo sabi com deseo di libertad ta abrazá mi alma !.... Algún anja pasá mi tabata ‘ki pa promer bē, i e deseo di

libertad a desarroljá tan fuerte den mi, koe un día, como pa casualidad mi a kibra mi cadenanaki, mi a boelá den río Escalda i landá bai. Ja mi a gana e otro banda mi tabata liber Ma atá e tres tiroe di cajón pa anunciá huida di un catiboe, a resoná, i promer anochi a cerrá, nan a cogé mi i cadená mi di nobo. Loco di desesperación mi a keda ta lastrá den un prisión profunda i oscura.... Ha ! Cordamentoe di prolongación dje castigo horrible tabata martirizá mi. ; Podiser lo mi envehecé i acabá, sin recobrá hamás nunca mi libertad ! ; Podiser obligá di sufrí hinter mi vida na sepa ! — esai tabata un martirio koe mi no por a soportá.... Afortunadamente ! mi a bin haya gracia después ; ma mes perverso mi a bolbé den mundo. Marcella a moeri ; mi familia i amigonan tabata maldicioná mi ; como si fuera peste, nan tabata odiá mi i hul mi, te koe awor ta algún siman nan a bolbé cogé mi trecé na e mes lugar aki, di oenda mi a sali. ; Maldito sea mi !”

Muroc a pasá manoe cogé su tabeinan duroe ta rancá ; lágrima di desesperación i rabia tabata boela fó di su wowo. En vano e anciano pastor tabata suplikéle di calméle un poco ; en vano él tabata recordéle imagen di su mama..

Ora lamar ta agitá pa un tormenta, anto no ta di golpi asina él ta bolbé

calmá i trankilizá, ; ó no ! ta poco poco él ta apaciguá, ta poco poco él ta bai birando ketoe ; asina també tabata coe e alma profundamente agitá di Muroc.

Na e momento ayí e inspector a regresá, i drelando e boto huntoe coe e *garde chiourme*, él a ordená e dos catiboenan di remá hibá nan atrobé na e castiljo. Everard i Muroc a cogé nan rema i nan a coeminsá nan trabao pisá. Awor també, mes cos koe na baimentoe, e pastor su rosea tabata cabá, i sodó tabata basjá fó di su cara.

Muroc, mirando esai, a keda ta observá e inspector.

— „¿Senjor !” — él dici, algo animá, riparando koe ki dulzura e inspector tabata weita e anciano — “lo mi kier pidi bo un favor.”

— „¿Papiá ! ¿kiko bo kier?”

— „Mi ta pidi bo di concedé mi favor di largá e pover pader aki sosegá i di permiti mi só di remá. Mi ta sigurá bo di remá di toer mi forza, afín koe bo no sufrí un momento di retardo.”

E inspector a keda ta mirá e bandido di un manera penetrante i porfin él dici :

— „¿Ta di cuando acá un rayo di compasión a penetrá den e corazón di heroe di Muroc?”

— „Ta fo di momento koe voz dje anciano a tocá un vibra sensible, koe mi a keré no ta. existi más, den mi corazón. Mi ta rogá bo, senjor ins”

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :

P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

ENGELAND EN ROME.

Een tot nu toe geheim gehouden en in de laatste dagen openbaar gemaakte correspondentie tusschen koningin Victoria en Paus Leo XIII werpt een helder licht over de verhouding van Engeland tot den H. Stoel.

Vier jaren geleden vierde, gelijk men weet, koningin Victoria van Engeland haar 50-jarig jubilé, en Z. H. Leo XIII zond bij die gelegenheid een brief van gelukwensching. De Koningin was door dit blijk van achting diep getroffen en zond den hertog van Norfolk als bijzonder gezant naar het Vaticaan, om Z. H. te bedanken.

Die correspondentie is nu eerst, na vier jaren, aan het Engelsche Parlement voorgelegd.

Met het oog op de thans zoo menigvuldig besproken verhouding tusschen Engeland en het drievoudig verbond, en in 't bijzonder met betrekking tot Italië zijn deze documenten van groot gewicht.

De briefwisseling begint met eene mededeeling van kardinaal Howard en lord Salisbury, behelzende, dat Paus Leo met de overige souvereinen van Europa de gelukkige gebeurtenis van het Regeerings-jubilé wenscht te herdenken. De brief sluit met de vraag, of het zenden van een persoon tot het overbrengen der gelukwensen aangenaam zou zijn en verenigbaar met de politiek der regeering. Op het antwoord van Salisbury, dat de tegenwoordigheid van een representant van den Paus Hare Majesteit zeer zou verheugen, kwam de nuntius van Munchen naar Londen met een langen, eigenhandig geschreven brief, waarin men o. a. leest :

„Als hoofd der katholieke Kerk, die zoovele getrouwen tusschen de

onderdanen Uwer Majesteit telt, en kennende de volle en volkomene vrijheid, welke gij, in uwe helderziende rechtvaardigheid, aan het uitoefenen van hunnen godsdienst verzekert, kunnen wij niet nalaten ons bij uw feest te doen vertegenwoordigen... Wij bidden den Heer vurig, dat Hij Uwer Majesteits dagen tot de verste grens verlengen moge... en voegen daarbij onze innigste wenschen, dat het God behagen moge nauwer en nauwer toe te halen de betrekkingen van wederzijdsche welwillendheid, welke den Heiligen Stoel vereenigen met het machtige en roemrijke Britsche rijk, en welke te allen tijde eene vruchtbare bron van alle grootste en kostbaarste voordeelen voor beide machten zullen zijn.”

Hierop werd door de Koningin geantwoord :

„Ik verzoek Uwe Heiligheid, mijnen besten dank te willen aannemen voor de vriendelijke gevoelens en gelukwenschingen, uitgedrukt in uwen brief, die mij de grootste voldoening geschonken hebben... Ik acht mij gelukkig, deze gelegenheid te hebben, om Uwe Heiligheid te verzekeren van mijne oprechte vriendschap en van den ongeveinsden eerbied en de achting, die ik voor Uwen persoon en Uw karakter koester.”

Eenige maanden later, in November 1887, schreef Lord Salisbury aan Sir J. Saville, den Britschen gezant bij het Quirinaal, dat de Koningin, om hare erkentelijkheid voor de gelukwensen van den Paus te betuigen, den Hertog van Norfolk met dit bijzonder doel bij het Vaticaan wilde accrediteeren, en dat de gezant Crispi hiervan zou verwittigen. Den 17 December deelde de hertog van Norfolk mede, dat hij onder het gebruikelijk ceremonieel door den H. Vader was ontvangen en hem de koninklijke dankbetuiging had over-

handigd, waarin de Koningin den Paus als *Most eminent Sir* toespreekt en de verzekering harer persoonlijke vriendschap en achting herhaalt.

Toen Z. H. van den hertog van Norfolk dezen brief had ontvangen, richtte hij aan de koningin het volgende schrijven :

„Allerverhevenste en machtigste koningin en keizerin wees van ons gegroet! Het edele bewijs van beleefdheid, waarmede uwe koninklijke en keizerlijke Majesteit ons vereerd heeft, vereenigt alle eigenschappen in zich, waardoor het ons ten hoogste aangenaam kan zijn.—Wij willen daarom U. M. in dezen brief van onze levendigste dankbaarheid de verzekering geven. De hartelijke welwillendheid, door U. M. in haren brief uitgesproken, wordt door ons op hoogen prijs gesteld. Wij bidden den Koning der koningen, dat hij U. M., die met den bijstand van hoogst bekwame en achtenswaardige mannen den scepter zwaait over een machtig koninkrijk en keizerrijk, alle zoodanige zegeningen schenken moge als geschikt kunnen zijn om den onvergankelijken roem van uwen naam van dag tot dag grooter te doen worden. Aan dit ons vurig gebed paren wij den ernstigen wensch, dat de Goddelijke Genade uwe koninklijke en keizerlijke Majesteit en heel haar doorluchtig huis doe bloeien en vermeerderen en U met ons vereenigd houde in volkomen liefde.

Alle engelsche bladen hebben deze „belangrijke briefwisseling,” gelijk ze noemen medegedeeld. Dat zij thans wordt openbaar gemaakt, schijnt zeker niet zonder bedoeling te zijn geschied. In elk geval blijkt uit deze documenten meer van de betrekkingen tusschen Engeland en den H. Stoel dan tusschen Engeland en Italië.

Terwijl Italië zich meer en meer van den H. Stoel vervreemdt, na-

deren andere rijken dichter en dichtert tot het eerbiedwaardig Opperhoofd der katholieke Kerk, die geen voorwerp meer van smaad, maar een vaste kracht geworden is, waar al wat wankelt zijn steun zoekt.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Onze telegraaf heeft zich dezer dagen verdienstelijk zoeken te maken met het overseinen van berichten, omtrent den gezondheidstoestand van den keizer van Duitschland. Indien al wat zij uit fransche bladen mededeelde waarheid bevat, zal de gevierde vorst van het duitsche rijk weldra zijn geliefkoosde admiraals-uniform tegen een dwangbuis kunnen verwisselen. De duitsche bladen steken echter met al die fransche berichten den draak en schrijven het verspreiden daarvan toe aan spekulanten, die aan de beurs een daling zoeken te bewerken.

De waarheid zal ook hier wel weder in het midden liggen, wijl overdrijving ten goede en ten kwade van beide zijden te veronderstellen is.

Door Zijn Doorl. Hoogw. Mgr. H. A. M. Joosten werd II. Woensdag in de parochie *Santa Rosa* aan 118 kinderen het H. Vormsel toegediend.

Om den aard der delfstoffen op de Curaçaosche eilanden te onderzoeken en tevens of de ontginning der kopermijnen op *Savonet* de moeite loonen zou, zijn hier uit Nederland aangekomen de heeren : H. F. W. van Hoorn van Burgh, R. Bakker en A. H. Van Lessen.

FEUILLETON.

EL PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

Continuación.

Di nobo admirá, Muroc a tendé e palabranan ayí : nan a resoná te den fondo di su alma. Después di a keda mira e pastor pa algun momento, él dici di golpi coe n' éle.

— „Ma bisa mi, ¿ta kende bo ta anto, bó koe ta tribi papia asina?”

— „Un inocente, Muroc.”

— „Sí, bo mester ta inocente; pasobra un corazón criminal no por derramá semehante palabranan fo di su boca. Bisa mi, ¿kiko bo tabata promer bo a bini aki?”

— „Un sacerdote di Dios.”

E bandido a lamantá boelá spantá.

— „¿I com bini bo aki?”

— „Pa un falsa acusación, pa un error hudicial.”

— „¿I bo no vengá bo dje miserable koe a acusá bo? ¿Bo no a aplastéle bao di bo pia?”

— „Nó, mi a perdonéle.”

— „¿Perdonéle?”

— „Asina Dios a mandá mi. El a bisa nos :

“*Stimá bo enervigónan : bendición nan koe ta maldición bo ; haci bon na nan koe ta odid bo i pidi pa nan koe ta haci bo violencia i ta persigut bo.*”

Cabes di Muroc a zak te riba su pechoe. El a comprendé koe e fé, e confianza riba porvenir koe Everard a papiele, mester ta anto grandiosa i poderosa.

Ademas ; imagen di su mama no a presentá nunca asina vivamente na su vista manera na e momento ayí. Tabata como si fuera él tabata yaméle pa medio di voz dje anciano pader.

Muroc a zak sinta riba banki dje boto i él a tapá su cara coe su dos manoe.

— „¿Nó, no por tá! — él a grita repentidamente — „¿kiko bo imaginaria vida futura ta doena mi? ¿Mi mester di libertad, di libertad! E cadenanaki lo' no atormentá mi pa semper di mi vida”

— „¿I kiko,” — e pader a puntréle — „lo bo coeminsá haci, si acaso bo haya bo liber mayán? ¿Bo tin basta forza, e firmeza necesaria pa combatí, pa vencé e inclinacionnan terrible koe te hasta awor a arrastrá bo di crimen en crimen?”

— „Mi ta keré” — Muroc a respondéle — „koe lo mi no tin ni e forza ni e resolución ayí.... Lo mi hungá atrobé, hungá atrobé.... Ma bo sabi com deseo di libertad ta abrazá mi alma!.... Algún anja pasá mi tabata 'ki pa promer bé, i e deseo di

libertad a desarroljá tan fuerte den mi, koe un día, como pa casualidad mi a kibra mi cadenan, mi a boelá den rio Escalda i landá bai. Ja mi a gana e otro banda..... mi tabata liber..... Ma atá e tres tiroe di cajón pa anunciá huida di un catiboe, a resoná, i promer anochi a cerrá, nan a cogé mi i cadená mi di nobo. Loco di desesperación mi a keda ta lastrá den un prisión profunda i oscura.... Ha! Cordamentoe di prolongación dje castigo horrible tabata martirizá mi. Podiser lo mi envehécé i acabá, sin recobrá hamás nunca mi libertad! Podiser obligá di sufrí hinter mi vida na sepa! — esai tabata un martirio koe mi no por a soportá.... Afortunadamente! mi a bin haya gracia después ; ma mes perverso mi a bolbé den mundo. Marcella a moeri ; mi familia i amigonan tabata maldicioná mi ; como si fuera peste, nan tabata odiá mi i huí mi, te koe awor ta algún siman nan a bolbé cogé mi trecé na e mes lugar aki, di oenda mi a sali. Maldito sea mi!”

Muroc a pasá manoe cogé su cabeinan duroe ta rancá ; lágrima di desesperación i rabia tabata boela fó di su wowo. En vano e anciano pastor tabata suplikéle di calméle un poco ; en vano él tabata recordéle imagen di su mama.

Ora lamar ta agitá pa un tormenta, anto no ta di golpi asina él ta bolbé

calmá i trankilizá, ¿ó no! ta poco poco él ta apaciguá, ta poco poco él ta bai birando ketoe ; asina també tabata coe e alma profundamente agitá di Muroc.

Na e momento ayí e inspector a regresá, i drentando e boto huntóe coe e *garde chiourme*, él a ordená e dos catiboenan di remá hibá nan atrobé na e castiljo. Everard i Muroc a cogé nan rema i nan a coeminsá nan trabao pisá. Awor també, mes cos koe na baimento, e pastor su rosea tabata cabá, i sodó tabata basjá fó di su cara.

Muroc, mirando esai, a keda ta observá e inspector.

— „¿Senjor!” — él dici, algo animá, riparando koe ki dulzura e inspector tabata weita e anciano — „lo mi kier pidi bo un favor.”

— „¿Papiá! ¿kiko bo kier?”

— „Mi ta pidi bo di concedé mi favor di largá e pober pader aki sosegá i di permiti mi só di remá. Mi ta sigurá bo di remá di toer mi forza, afín koe bo no sufrí un momento di retardo.”

E inspector a keda ta mirá e bandido di un manera penetrante i porfin él dici :

— „¿Ta di cuando acá un rayo di compasión a penetrá den e corazón di heroe di Muroc?”

— „Ta fo di momento koe voz dje anciano a tocá un vibra sensible, koe mi a keré no ta. existí más, den mi corazón. Mi ta rogá bo, senjor ins!”

Bekendmaking.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.

Curaçao, 22n. Augustus 1891.

Door den Gouverneur is heden ochtend het telegrafisch bericht ontvangen, dat een nieuw Kabinet is benoemd, en dat de Heer VAN DEDEM als Minister van Kolonien is opgetreden.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

NEDERLAND.

De verhouding der partijen in de nieuwe Tweede Kamer is nu aldus: 52 liberalen en 3 radicalen, 25 katholieken en 20 anti-revolutionairen, of 55 leden der linker- en 45 der rechterzijde.

— Dr. H. J. A. M. Schaepman zal de Nederlandsche Regeering vertegenwoordigen bij het aanst. XXle Taal- en Letterkundig Congres te Gent.

— Over het te vormen Ministerie niets dan geruchten. Het schijnt nog verre af, dat het krachtig hervormingsgezind Ministerie, dat de liberalen in uitzicht stelden, gevonden is. (Dit was reeds gezet voor 't ontvangen van bovenstaand telegram.)

Zaterdag-avond 24 Juli vernamen, dat de hr. Van Tienhoven, burgemeester van Amsterdam, de opdracht tot het vormen van een Ministerie had aangenomen.

Maandag 26, schrijft *Het Dagblad*: Volgens een gerucht, voor welks juistheid wij echter niet instaan, zou de voorbereiding tot het samenstellen van het Kabinet, met welke de burgemeester van Amsterdam, de hr. van Tienhoven, zich zou belast hebben, niet zijn geslaagd.

Het Vaderland merkt in eene bespreking van de crisis op: Met zekerheid is omtrent den stand der crisis niets bekend, en alles wat men van ter zijde hoort, wettigt het vermoeden, dat men bij het zoeken naar eene oplossing niet den daartoe aangewezen weg inslaat, en tot hietoe slechts heeft aangeklopt bij hen, die den staatkundigen toestand juist inziet, niet bereid zijn, eene portefeuille aan te nemen, terwijl men degenen, die als het ware door iedereen worden erkend als de mannen van het oogenblik, blijkbaar met opzet voorbij gaat.

Dat daardoor vertraging wordt veroorzaakt, ligt voor de hand; maar de gevolgen van die voor den dienst zeker nadeelige handelwijze komen voor rekening van degenen, die bij het adviseeren van de Koningin-Regentes voor de duidelijk gebleken wenschen der meerderheid en voor de eischen van de naaste toekomst geen geopend oog hebben.

pector, concedé mi e gracia koe mi ta pidi bo."

— "Mi no ta cansá ainda, Muroc...." e pader, mitar morto di fatiga, dici.

— "Senjor, mirá com su manoenan ta temblá; sodó ta basjá fô di su frenta; su rosea ta acabando, i ainda éi ta bisá koe éi no ta cansá.....? Bo ta concedé mi e favor, senjor?"

— "Sí; pero sepa bo koe den cinco minuto nos mester ta na castiljo."

Muroc a cogé remanan i bao di forza di su movimentonan e boto a keda ta boelá riba Escalda. Agradecido e anciano a cogé manoe di Muroc primí i su cabez a recliná riba su pecho. El tabata rezá, gradiciendo Dios koe El a compadecé dje desgraciado catiboe, tocando corazón di Muroc.

Voz dje inspector a despertéle di su éxtasis.

— "¿Bo tabata pader promer ayá, no ta verdad? éi dici coe n' éle.

— "Sí, senjor."

— "¿No tabata na parroquia di?"....

— "Loverghem," Everard a interrumpiéle.

— "¿Bo crimen no tabata?".....

— "Mi conciencia no ta manchá coe ningún crimen. Mi ta inocente. Dios koe ta mira nos na e momento aki, ta testigoe di lo ke mi ta bisa."

— "¿Ma sin embargo bo ta conde-
ná?".....

— "Inocentemente, senjor. Un hom-

Wat ervan zij, opmerkelijk is, dat in deze dagen van crisis, zulk een diep stilzwijgen wordt bewaard door de *N. R. Ct.*, wier redactie in de le dagen na de verkiezingen zulk een hoog woord voerde. Het blad drong er toen met kracht op aan, dat zijne partij het bewind zou aanvaarden, en betoogde met een groot onthaal van woorden, dat een kleurloos Kabinet eene verlenging en verergering zijn zou van het kwaad, waaraan, volgens de *N. R. Ct.*, ons staatkundig leven reeds zoo lang lijdende is.

— De minister van oorlog heeft eene commissie benoemd, welke een onderzoek zal instellen naar de al of niet wenschelijkheid van het voeden van den soldaat voor rekening van het rijk en toekenning van zakgeld, onafhankelijk van de duurte der levensmiddelen. Tot voorzitter dezer commissie is benoemd de kolonel A. A. F. Lanzing, commandant van het 6e reg. inf. te Breda.

BUITENLAND.

Italië.— In den ministerraad is thans definitief het programma der bezuinigingen vastgesteld tot delging van het tekort. De som, uitgetrokken op het budget van openbare werken voor den aanleg van spoorwegen, zal, ten gevolge van de nieuwe bezuinigingen over het dienstjaar 1893, teruggebracht worden tot 110 miljoen, tegen 142,500,000 in 1893.

— Door eenige bladen wordt medegedeeld, dat onlangs eene militaire manoeuvre, die Rome tot middelpunt had, geheel mislukt is. Er zou een aanslag gedaan worden op de Eeuwige Stad door troepen uit het kamp van Rieti, en het garnizoen moest dien beletten; maar dit deed zoo slecht zijn plicht, dat de aanslag volkomen gelukte. Zonder moeite kwam de gewaande vijand tot aan de poorten, zonder dat het van de wallen, zelfs van de forten was bespeurd.

Door een man, die verscheidene aanslagen heeft bijgewoond, werd als volgt geoordeeld: Wat de tactiek betreft, volledig fiasco; babelsche verwarring, dwalingen in de meest elementaire zaken, overhaasting, onbekendheid met de streek; geldverspilling; zes of zeven dooden en meer dan 300 zieken, tengevolge van zonnesteek of vermoënis. Dit alles werd officieel vastgesteld in de vergadering der aanvoorders. Men zegt, dat eenige der schuldigen onder de bevelhebbers in arrest werden gezet of naar huis zullen gezonden worden.

Frankrijk.— Een ontzettend spoorwegongeluk heeft 11. te Saint-Mandé, onder de muren van Parijs, plaats gehad. Van Joinville le-Pont was trein Nr. 116 vertrokken, overvol met passagiers, die den mu-

ziekwedstrijd aldaar hadden bijgewoond. Ten 9½ ure was de trein voor het station Saint-Mandé, toen een volgtrein, sterk 16 waggons, op den eersten trein inreed. De goederenwagen werd door de locomotief geheel verbrijzeld en de 3 laatste wagens, waarin de reizigers opgepakt zaten, werden ingereden. Een der wagens vatte vuur en stak de spaanders van den bagagewagen aan. Het ongeluk had plaats onder een der bogen van de brug Gambetta, die geheel versperd werd door de stukken, waardoor de redding enorm werd belemmerd. De jammerkreten, die opstegen, waren afgrijslijk. Het personeel aan het station verleende de eerste hulp; de reizigers, die gespaard gebleven waren, vluchtten op het perron en maakten de verwarring nog groter. De brandweer van Parijs en Vincennes werd gealarmeerd en bracht militaire ambulances en hulp uit de hospitalen mede. Eerst 40 minuten na de botsing was men met de blusmiddelen gereed, en toen geschiedde het dempen zoo woest, dat mischien een aantal gekwetsten in het bij massa gespoten water gestikt zijn. Daarna kon met het reddingswerk bij fakkellicht aangevangen worden; 47 dooden en 50 zwaar gekwetsten werden van onder de brug te voorschijn gehaald. De lijken zijn zwaar verminkt. Alle beenen zijn gebroken door het opschuiven der banken. Hartverscheurende tooneelen vielen voor: eene vrouw, tussehen 2 waggons beklemd, smeekte, dat men haar zou dooden, wegens de vreeslijke pijnen, die zij doerstonde. Het duurde twee uren voordat zij was vrijgemaakt. In een rijtuig, dat gaaf gebleven was, werd een persoon onder de banken gevonden, die de redders wezenloos aanstaarde, een noodkreet uitte en stierf van schrik. Vele moeders jammerden bij de lijken harer kinderen. Een jonge man houdt snikkend van smart zijne jeugdige vrouw in de armen, wier borst opengescheurd is door een stuk hout, hij wil zijne doode niet afstaan; een ander staat wezenloos met zijn gedood 10jarig zoontje aan de borst. De weg is geheel door bloed gedrenkt, stukken menschevleesch liggen allerwegen verspreid. De aanblik is verschrikkelijk. Duizenden stroomden uit Parijs naar de plaats des onheils; eene sterke politiemacht heeft het station afgezet. De zwaar gewonden, die vervoerd konden worden, werden overgebracht naar het hospitaal St. Antoine. 's Nachts ten 4 ure was de weg gedeeltelijk weder vrij. Het ongeluk wordt geweten aan den stationschef, die op het oogenblik van de aanrijding stond te praten met een passagier 1e klasse, en die vergeten had, den weg onveilig te laten zetten. Maandag werd hij gearresteerd; men zegt, dat hij krankzinnig is geworden.

Eén feit staat thans vast, betref-

fende de verantwoordelijkheid. Het vierkant lichtsignaal van het station St. Mandé beval stilstand; de machinist van den trein 116 B. heeft dus ongelijk gehad, dit signaal voorbij te rijden. Tot zijne verdediging brengt hij bij, dat hij, bij zijn vertrek van het station Vincennes, niet verwittigd werd door den stationschef Duguerroy. Deze had hem niet gezegd, dat een trein vóór hem was, en hij bijgevolg voorzichtig moest zijn.

— Kardinaal Lavigerie is te Parijs aangekomen en nam zijn intrek in eene gemeubileerde woning in de rue Rivoli. Zijn gezondheidstoestand, hoewel niet van onrustbarenden aard, laat veel te wenschen over. Hij zal nu te Parijs een of meer mannen van de wetenschap raadplegen, daar de genceesheeren te Algiers en te Tunis het niet eens zijn omtrent zijne ziekte. Te Lyon ontving mgr. Lavigerie ter loops een redacteur van de *Agence Indziel*, dien hij aan de legende van "de trits" in het H. College herinnerde. Het vorige kwartaal zijn drie Kardinalen gestorven; het loopende reeds twee. Wie zal nu de derde zijn, vroeg mgr. Lavigerie: ik, of mgr. Mermillod?

Volgens een later bericht scheen Kardinaal Lavigerie iets beter te zijn. Hij bracht een bezoek aan het Elysee en had gedurende drie kwartier een onderhoud met den President der republiek.

De Kardinaal heeft zich naar het Zuiden begeven tot herstel van zijn rheumatiek. Hij zal over Spanje naar Algerië terugkeeren. Hij en de andere Bisschoppen van Algerië hebben zich bij gezamenlijk schrijven tot de Fransche Bisschoppen gewend, om plaatselijke collecten tot leening der jammeren van de sprinkhanenplaag in Algerië.

— De bladen zijn vol met telegrammen uit Kroonstad en St. Petersburg omtrent de allerhartelijkste ontvangst van het Fransche eskader aldaar. Dat overtreft inderdaad alles wat men van dien aard heeft bijgewoond. Het gemeentebestuur van St. Petersburg ging in corps den etat-majoor van het eskader te gemoet en heeft den gezagvoerder van elk schip een zilveren schenkkamp aangeboden. De Keizer heeft met de Keizerin een bezoek aan het eskader gebracht en ontving ook de voornaamste officieren op Peterhoff. Bij groepjes van 24 of 30 gingen de Fransche zeelieden aan wal en werden dan door de Russen overstelt met allerlei beleefdheden en kleine geschenken. Overal hoorde men de anders verboden "Marseillaise" zingen.

De Keizer van Rusland zond dadelijk, na de inspectie van het Fransche eskader, een telegram van gelukwensching aan president Carnot, die daarop onmiddellijk met eene dépêche van dank antwoordde.

Intusschen is er iets gebeurd, wat

— "¿Inocente?".....? Coe ki derecho bo ta insultá Husticia?"

— "Sí, inocente; pasobra e crimen koe ta cologá riba su cabez, a ser cometé pa mi i mi companjeronan....

El ta acusá di a hortá den misa di Loverghem; a mi, senjor, e Bandido el Negro i dos otro más, ta nos ta e autornaa dje robo. Den cas di Wouter nos a dirti e caliz, i ta Wouter, Wouter, pa por a haya modi di acusá e pastor, a derá parti dje obhetonan bao di porta di pastorie..... Senjor, devolvé e anciano su libertad; á mí, á mí lo sufri p'ele..... Bai Loverghem na cas di Wouter, ayí tras di e fogón lo bo hayá e caserol i e otro cosnan koe nos a usá pa dirti e obhetonan bendicioná; interrogá e pobercita muger koe nos a hincá panja den su boca i koe nos a haciéle priminti bao di huramentoe di mas solemne, koe hamás nunca un sola palabra di lo ke éi a mira, lo salí fo di su boca.....

Atá— éi a continuá — "mi corazón ta aliviá..... Mi Dios, mi ta gradici Bo, koe mi tabatin ánimo di descargá mi conciencia dje cargo pisá ayí.....

¿Mama, Marcella!" — éi a murmurá — boso koe ta mirá mi di lo alto di cielonan, ¿mi a haci bon awor?"

El ta continuá

ber koe ya mi a perdona lo ke éi a haci mi, a acusá mi di a hortá den misa di Loverghem i di a derá parti dje obhetonan santoc, afin di mi sacá nan después bendé na poco poco..... Senjor, ¿di kiko e placa ayí lo a sirbimi!.... Mi ta bieeuw, mi tumba ta habri ta sperá mi; mi no tin ningún parente más na mundo, i mi tabata posedé lo necesario pa mi bibá.... E mes obhetonan santoc koe nan a hortá, mi a yegá di salbá nan, coe peligro di mi vida, fô dje bandidonan koe a precedé e ehército francés. ¡O! si mi kier a hortá nan, anto e tempoe ayí mi tabatin ocasión famosa i sin riscoe di ser castigá."

Muroc tabata continuá remá, ma su vista por a comé e pader.

— "Loverghem..... caliz, obhetonan santoc.... ladronía"..... éi a murmurá, i un ratoc después éi a keda abismá den su cordamentoenan, expuesto na e batalja violenta den su corazón. Tabata manera cada bē éi kier a papiá; ma cada bē també manera un manoe invisible tabata tapá su boca.

Jegandoe na tera nan a separá e dos catiboenan fô di otro, i té anochi ainda, na ora di bai droemi, Muroc a tratá di bolbé mirá Everard, pero en vano.

Muroc a caí riba su cama duroe; ma hinter anochi éi no a droemi; miles di visión a presentá na su vista, i bao

di nan éi a bolbé mirá su mama, Marcella i su jioenan.

¿Ki cordamentoenan a cruzá otro, durante e anochi, den Muroc su cabez? Esai nos no sabi; ma no tan pronto e promer rayonan di luz di dia a penetrá den salanan dje catiboenan, koe Muroc a pidi un dje bōmbanan di hibéle cerca e comisario-director.

Esai a socedé den curso di mainta.

Atá, amable lector, Muroc a birá hinter un otro hende! Su cara no tin más e expresión di burla odiosa i desvergonzada koe tan patentemente éi a manifestá e día anterior. Su cabez no ta más hizá arriba coe e aire orguljosa i menospreciativa; di lo contrario éi a keda ta cologá tristemente na suela. El ta parcé conforme, resigná den su suerte; e batalja interior a sacudí su alma.

Rudamente e comisario dici coe n' éle:

— "¿Ta kiko bo tin di papiá?"

— "Senjor comisario, mi kier declará bo lo ke mi no a declará dilanti di Husticia."

— "¿Anhán! ¿Con ke bo a birá mansoe porfin, Muroc?"

— "Violencia, sepa, cadena, prisión oscura, trato di más sangriento no a convertí mi; ma e palabranan dulce dje anciano koe ta sufri aki inocentemente, senjor comisario, nan a conmové, kibrá mi corazón ayera."

de beteekenis van het bezoek aan Rusland door het Fransche eskader aanmerkelijk zal verzwakken. De minister van marine heeft in den jongsten kabinetsraad medegedeeld, dat het eskader na het bezoek aan Rusland ook nog naar Engeland gaat. Het zal er onderscheidene havens bezoeken en zou den 20 Augustus te Portsmouth voor koningin Victoria manoeuvreren. Dat is dus een eigenaardige staart voor een anti-driebonds-manifestatie!

Duitschland. — De Keizer is den 18 Juli aan boord van zijn jacht den Poolcirkel overschreden. Het was prachtig weer: warm en zonder wind. Naar uit Hammerfest (Noorwegen) wordt bericht, is de Keizer den 21 Juli bij de Noord-kaap aan land gegaan, en begon omstreeks den middag de wandeling naar de hoogte. Na een marsch van een uur werd de eerste rand van het tafelland bereikt. Hoewel het nogal sterk woei, was de top van de Noordkaap in zwaren nevel gehuld. Aan de Noordkaap liet de Keizer een gedenksteen van zijn bezoek achter.

De *Reichs-Anz.* meldt, dat de Keizer den 23 dezer op het door regen glad geworden dek van de "Hohenzollern" is uitgegleden, en zich daarbij aan de rechterknie licht heeft bezeerd. Het been moet ontzien worden, zoodat er in den eersten tijd geene wandelingen of bergpartijen zullen kunnen worden ondernomen. Overigens is de Keizer wel.

Keizer Wilhelm heeft de terugreis aanvaard. Den 17n Augustus zou hij te Berlijn terug zijn.

— Verschillende liberalen bladen maken zich kwaad over den Stadhouder van Elzas-Lotharingen, prins Clodwig zu Hohenlohe-Schillingsfürst, daar deze, aan het feestmaal bij gelegenheid der bisschopswijding van mgr. Fritzen en mgr. Marbach te Straatsburg een toast gewijd heeft aan de beide Souvereinen Heerschers: Z. H. den Paus en Z. M. den Keizer. Volgens hen had de Stadhouder des Keizers den Paus niet *Son-eccellen* mogen noemen, daar hij sprak als ambtenaar en niet als katholiek.

— Te Keulen zal op 19, 20 en 21 Augustus eene algemeene vergadering gehouden worden van de presidenten der Kath. Gezellen-Vereenigingen. Mr. Ludwig Wahl, apost. vic. van het koninkrijk Saksen, zal als oud-president de pontificale Mis opdragen en aan de beraadslagingen in het Gezellenhuis deelnemen. Z. Em. de Kardinaal-prins-aartsbisshop dr. Anton Joseph Gruscha, van Weenen, zal den 20 Augustus op het graf van Kolping in de Minoritenkerk eene H. Mis celebreren en 's avonds het feest bijwonen, dat de Keulse Gezellenvereniging ter eere van de Presidenten geven zal.

— Ten opzichte van de strijdkrachten der triple-alliantie en hare tegenstanders, vindt men in de *Neue Mit. Blätter* het navolgende medegedeeld: Duitschland kan een leger van 2,800,000 à 2,900,000 man op de been brengen; Oostenrijk 1,500,000 en Italië 1,090,000 man, dus te zamen kunnen zij over eene strijdmacht van 5,140,000 man beschikken. Het Russische leger bedraagt op oorlogsvoet 2,575,000 man, terwijl de Fransche armee eene sterkte heeft van 3,226,000 man. Te zamen tellen dus deze beide legers ongeveer 865,000 man meer dan die van het drievoudig verbond.

— In den laatsten tijd zijn er in Prui-en weder verscheidene geestelijken tot schoolopzieners benoemd in die districten, alwaar sedert de invoering der wet van 1872 op het schooltoezicht deze betrekking uitsluitend aan leken was opgedragen. In de provincie Oost-Pruisen zijn in die betrekking nu zelfs geestelijken benoemd, die als ijverige aanhangers van het Polendom tot nog toe uit het schooltoezicht waren verwijderd gehouden. In dit opzicht voldoet alzoo de nieuwe minister van Eeredienst en onderwijs, graaf Zedlitz, aan de verwachtingen der katholieken.

Engeland. — Veel opzien heeft in het lagerhuis gewekt eene verklaring van den minister voor Ierland, Balfour, inhoudende, dat de Regeering in de volgende zitting eene

wet op het plaatselijk zelfbestuur in Ierland zal indienen, op den grondslag, waarop zulks reeds bestaat in Schotland en Engeland. De aankondiging dezer eerste, zij het dan ook zeer bescheiden schrede in de richting van Home Rule, deed den Ieren blijkbaar veel genoegen.

— Parnell is nog niet bereid, ondanks de geleden nederlagen, den strijd tegen de groote meerderheid der Iersche bevolking op te geven. Hij tracht thans de verloren populariteit te herwinnen, door te speculeeren op de hartstochten van het volk en den haat, die in Ierland tegen Engeland bestaat. Zoo hield hij eene redevoering te Dublin, waarin hij zich zeer heftig en op revolutionaire wijze uitliet, en door de vergadering een program deed aannemen, dat, wanneer het tot uitvoering kwam, tot eene volledige afscheiding van Engeland en Ierland voeren zou. Op zulk eene manier tracht Parnell thans het werk te bederven, waaraan hij vroeger met zooveel ijver arbeidde.

— Het gerechtshof verwierp Parnell's exceptie tegen de faillietverklaring, die kapitein Oshea uitlokte wil, wegens niet-betaling zijner echtscheidingsproceskosten. Parnell beweert, dat hij geen wettig domicilie in Engeland had; maar de rechtbank besliste anders, zoodat de faillietverklaring volgt, tenzij de proceskosten betaald worden.

Belgie. — De Fransche gezant te Brussel, heeft den minister van Buitenl. zaken medegedeeld, dat de President der republiek voornemens is, het Fransche eskader op zijne thuisreis van Rusland te gelasten, den Koning te Ostende te salueren. De minister verklaarde, dat zijn Vorst ongetwijfeld vereerd zou wezen met die hulde; doch dat hij niet wist, of particuliere verhindering het hem misschien niet onmogelijk zou maken, den staf van het eskader op die badplaats te ontvangen.

Rusland. — De Overheid van alle gemeenten in Polen ontving eene aanschrijving, de Israelieten, die niet van een bewijs van legitimatie voorzien zijn, uit hunne gemeente te verwijderen.

— Men verneemt uit Odessa, dat verscheidene bekende doopsgezinden te Kieff, plotseling veroordeeld zijn tot vijf jaren verbanning naar Transcaucasie, om reden van deelneming aan verboden godsdienstoefeningen. Zij kregen niet eens vergunning om van hunne huisgezinnen afscheid te nemen.

Japan. — Het duel is streng verboden. De Keizer heeft bepaald, dat ieder, die een ander uitdaagt of eene uitdaging aanneemt, met eene zware geldboete en eene galeisstraf van 6 maanden tot 2 jaren gestraft zal worden. Belediging van iemand, die geweigerd heeft te duelleeren, zal worden gestraft als laster.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 14 Agosto.

Paris. — Un telegrama di Berlin ta bisa koe emperador di Alemania ta maloe.

13. — Tin rumor ta corrè koe emperador di Alemania a cometé abordo di su *Jacht* algún acción extravagante, koe ta rayá na locura, na consecuencia di mucho uso di morfina. Den circulanon diplomático nan ta sigurá koe emperador ta decayendo cada dia, koe nan ta temé pa su huicio, i nan ta bisá koe paz di Europa ta pará na capricho extravagante di un loco.

Atrobé nan ta anunciá koe Francia i Rusia a firmá un tratado di alianza ofensivo i defensivo.

14. — Den circulanon diplomático nan ta sigurá koe Francia ta dispuesta di yudá Papa den su Hacienda, basta koe Su Santidad comprometé di sostené República frances i di protegé ideanan republicana den hinter Italia.

Londres. — Gran duque Alexis a ser recibí na Paris coe entusiasmo.

Rei Alejandro di Servia ta di visita cerca emperador di Austria.

14. — Courantnan inglés ta spantá, pasobra exportación di trigo ta pro-

hibi na Rusia. E medida ayí a causá sensación na Berlin, i haci prijs di trigo subi. Miseria ta reiná na Madras pa motiboe di segura.

Madrid. 12. — Na un entrevista den duque di Tetuán i Canovas, e dos hombernan di Estado ayí a bini di acuerdo coe otro riba neutralidad di Spanja en caso resultá un guerra na Europa.

New-York. 12. — Ministro di Estados Unidos, na Haiti, a pidi su demisión.

13. — Presidente di EE. UU. a invitá e teniente Mac Carthy di bai Spanja bai trahá plan dje canal *St. Marie*, koe Cristóbal Colón a ordená di construí, tempoe él a haci su promer viaha di descubrimiento. E plan ayí i vista dje famoso convento di la Rabida, camina Colón a bibá, lo ta mandá na exposición di Chicago.

14. — Entre Chicago i San Louis tabatin un desgracia coe ferrocarril. A resultá 13 morto i 25 hende heridá, mayor parti di nan ta italiano.

Nan ta bisá koe e poeta Russel Lowell, embahador di EE. UU., a moeri. Tabatin un temblor na Charleston.

Courant- i autoridadnan ta observá silencio pa no perhudicá interesnan general.

15 Agosto.

Paris. — Gran duque Alexis a bai Vichy i nan a recibíle coe entusiasmo.

E Ukase (orden di gabinete) di Czar contra exportación di trigo no ta pa precaución coe vista riba guerra, ma ta un medida pa conservá e artículo pa motiboe di mala cosecha.

Rei di Dinamarca a doena un comementoe pa e delegadonan di exposición di Chicago.

Londres. — La reina a dirigí un telegrama di condolencia na presidente di Estados Unidos riba morto di Lowell.

Según noticia di India, gobierno general no a trocá castigo dje dos principenan di Manipuri; nan toer dos a ser checutá.

Madrid. — Canovas i duque di Tetuán tabatin un conferencia secreta coe Sagasta na Biarritz pa mira ki conducta Spanja lo observá, si acaso bini un guerra na Europa. Nan a resolvé di invitá Consul di Spanja na Vichy di obrá coe precaución na e recepción koe francesnan a prepará pa principe Alexis.

New-York. — Candidatura di Blaine pa presidente ta ganando terreno bao di republicanonan.

17 Agosto.

Paris. — Nan ta calculá cosecha di trigo na Francia pa 8,500,000 hectolitro i importación necesaria pa 72,500,000 hectolitro.

Rei di Grecia ta di visita cerca presidente Carnot.

Londres. — *Pull Mall Gazette* ta demoestra koe tráfico den Inglatera i Escocia a disminuí pa falta di transacción comercial.

Ja koe prijs di heroe a baha, autoridadnan di Cumberland a habri trabao público pa evitá calamidad na provincia.

Madrid. — E reunionnan pa protesta contra e tratado di comercio coe EE. UU., ta continuá na Barcelona. *El Imparcial*, *El Globo* i *El Liberal* ta aprobá e manifestación, publicá pa e Comité di propaganda na Cuba, contra e tratado. E courantnan ayí ta keré koe ta existi un acuerdo den Francia i Spanja, i koe Spanja a ofrece di conservá un neutralidad amiga pa e alianza franco-ruso.

New-York. — Estados Unidos a resolvé di manda un barco di guerra China coe orden di bai camina e desordennan ta pasa.

18 Agosto.

Paris. — Na toer iglesia di Moscowa, Czarowitch a haci servicio religioso na gradicimento, koe el a scapá e atake dje asesino japonés.

Londres. — Propiedadnan di lord Luzgan na Irlanda ta e nan di promer koe ta cai bao di pena di lei pa coempramentoe di propiedadnan irlandés. 800 arrendatario a combiná di coempra nan pa 235,000 libra esterlina. Na Cardiff (Wales) dos tren

a dal coe otro. Masjá hende ta heridá.

Noticianan di Berlin, un ta contradici otro tocanti estado di salud di emperador. Según opinion di miembronan di circulanon oficial, emperador ta gravemente maloe.

New-York. — Na Noord West granonan ta priminti un bon cosecha; esai lo haci koe EE. UU. por facilitá Europa koe lo ke el tin di falta. Plazanan di grano di New-York i di Chicago ta masjá ariba abao. Ta existi temor di un guerra atrobe den Guatemala i San Salvador.

Nan ta confirma e noticia koe Spanja lo ser árbitro den Balmaceda i revolucionarionan.

19 Agosto.

Paris. — Rei Alejandro di Servia i e principe ta di visita na Fontainebleau cerca president Carnot.

Londres. — Departamento di Colonianan ta pretendé koe e tratado di 1886 ta concedé Gran Bretanja i su colonianan e mes ventahanan di introducción di nan producto na Cuba i Porto Rico, manera e último tratado spanjo-americano ta concedé. Si ta verdad, anto e reciente tratado ta nulo pa dos anja.

Un telegrama di Melbourne ta participa koe *British Bank of Australia* a suspendé pago.

St. Pierre Martinique 18. — Un ciclón a pasá aki pa 8 ora dj' anochi. Stad ta casi completamente destruí; masjá masjá morto, i cantidad di hendenan heridá ta numerosa.

New-York. — Peso mejicano, 76 cent fuerte.

Antajera uochi.

Paris. — Nan ta bisa koe enfermedad di emperador di Alemania ta birá más grave. Principe Hendrik lo ta encargá coe regencia, i nan ta keré koe Bismarck lo bini na ministerio. Noticia dje viaha repentino pa Inglatera ta causá grandi ansia.

Londres. — Den circulanon diplomático nan ta bisa koe paz di Europa ta sigurá pa e actitud di Inglatera vis-à-vis dje triple alianza i pa e coalición franco-ruso.

Un barco transporte ruso a ser detené na paso di Dardanela i impidi di continuá su viaha; ma como e capitán a protestá contra e medida ayí, gobierno turco a doenéle paso libre.

E candidato dje partido di Gladstone a sali eligi na Strafford pa miembro di Parlamento.

New-York. — Noticianan di China, via San Francisco, ta bisa koe representantenan di potencionan estrangera a resolvé di toemá colectivamente medidanan pa evitá estrangeronan di ser ataca pa chinonan fanático.

VERSCHEIDENHEDEN.

Uit de Engelsche bladen blijkt, dat de „Hohenzollern“ des Zaterdag een uur vroeger te Port Victoria aankwam, dan waarop was gerekend, zoodat de hooggepersonen, die den keizer van Duitschland moesten ontvangen, te laat aankwamen. Lachende voegde de keizer den prins van Wales daarop toe: „Ziet ge wel, waarde oom, dat Engeland ook wel zonder onderzeeschen tunnel verrast kan worden? Gelukkig,“ zeide hij zinspelende op de uniform die hij droeg, „gelukkig dat ik een Engelsch admiraal ben.“

De keizer was ook van oordeel, dat men hem met te veel feestelijkheden wilde overladen; hij wilde ook wel wat rust hebben. Daarom verzocht hij, dat men de officieele plechtigheden niet voor 's middags vier ure zou beginnen en ten twaalf ure 's avonds eindigen. „Men zal aan eene manifestatie ten gunste van den achturigen arbeidsdag denken,“ merkte de lord Chambellan droog, op. „Welnu, waarom moet de eene werkman beter behandeld worden dan de andere?“ antwoordde de keizer vrolijk.

Maandag woonden de keizer en de keizerin evenals alle leden van het koninklijk huis in de St. George-kapel van het kasteel Windsor het huwelijk bij van prinses Louise van Sleeswijk Holstein, kleindochter van koningin Victoria, met prins Albert van Anhalt, zoon van den regeerenden vorst van Anhalt en garde-officier van den keizer.

